

Sveučilište u Zagrebu
Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije

ZBRINJAVANJE POLIMERNOG OTPADA

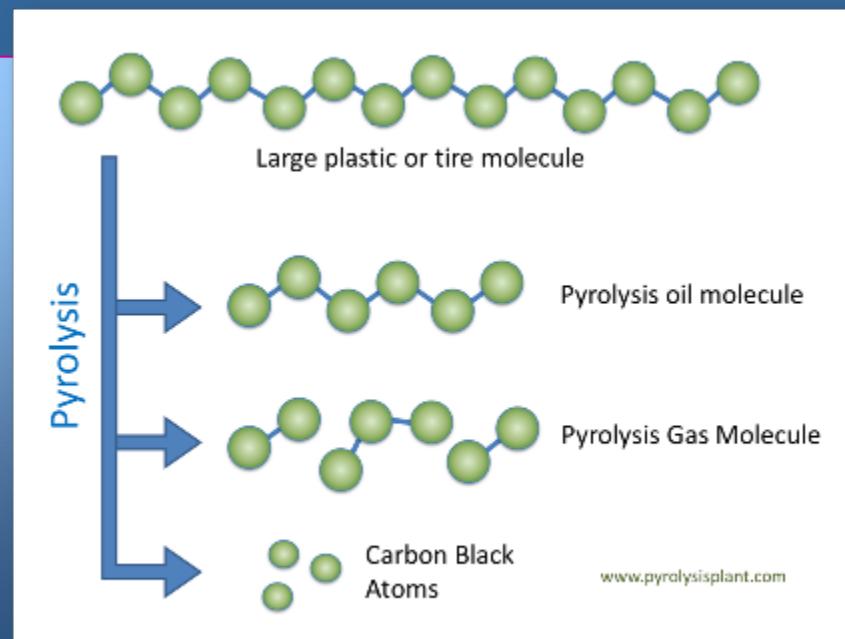
Studij: EKOINŽENJERSTVO

Predmetni nastavnik:

Dr. sc. Zlata Hrnjak – Murgić, red. prof.
zhrnjak@fkit.hr

Kemijsko recikliranje

- Kemijsko recikliranje (KR) je katalitički proces recikliranja PO pri čemu se dobiva sirovina/ tvar.
- Kemijsko recikliranje podrazumijeva sve tehnološke procese kod kojih dolazi do **promjene na molekularnoj razini, tj. dolazi do promjene njezine strukture, oblika i primarne funkcije.**
- Npr., polimerni materijal je krutina, a nakon KR prelazi u tekućinu ili plin.

Kemijsko recikliranje

- razgrađuje se molekularna struktura polim. materijala do niskomolekularnih tvari koje se potom koriste u rafinerijama za dobivanje goriva, kemikalija ili u kemijskim postrojenjima za sintezu novih polimera.

Najvažniji tehnološki postupci kemijskog recikliranja su:

- kemoliza
 - hidroliza,
 - glikoliza,
 - metanoliza
- termoliza
 - hidriranje (hidrogenacija),
 - rasplinjavanje (plinifikacija)
 - piroliza

Troškovi kemijskog recikliranja su dosta visoki, a za ekonomsku opravdanost/ isplativost potrebni su veliki kapaciteti postrojenja, tj. velika populacija i dobro organiziran sustav prikupljanja otpada.

PO koji se kemijski može oporaviti:

- plastomeri,
- duromeri i
- Elastomeri

Priprema PO za kemijski oporavak:

❖ Proces predobrade:

- ❖ homogen
- ❖ čist

- jer onečišćenja mogu blokirati katalitički proces ili stvarati velike količine nus produkata što proces čini neefikasnim

❖ višekratno ekstrudiranje (*ubrzava se proces razgradnje*)

- razgradnja PO na niže molek. mase (oligomere) - nastaje taljevina niske viskoznosti – **smanjuje se trošak kemijskog recikliranja**
- Inicijatori razgradnje su:
 - toplina, mehanička energija,
 - reaktivni plinovi:
 - zrak,
 - vodena para te
 - metalni oksidi

POSTUPANJE S POLIMERNIM OTPADOM NAKON UPOTREBE

PRIMJENA MATERIJALA

- toplina
- svjetlo (*UV zračenje*)
- mehaničko naprezanje
- utjecaj različitih medija

ODLAGANJE USLIJED DEGRADACIJE

NOVI PROIZVOD

- Monomer
- Kapljevita gorivo
- Plin,
- Sirovina za druge kemikalije

Produkti recikliranja:

- monomeri
- oligomeri
- niskomolekularni spojevi

PREDOBRADA

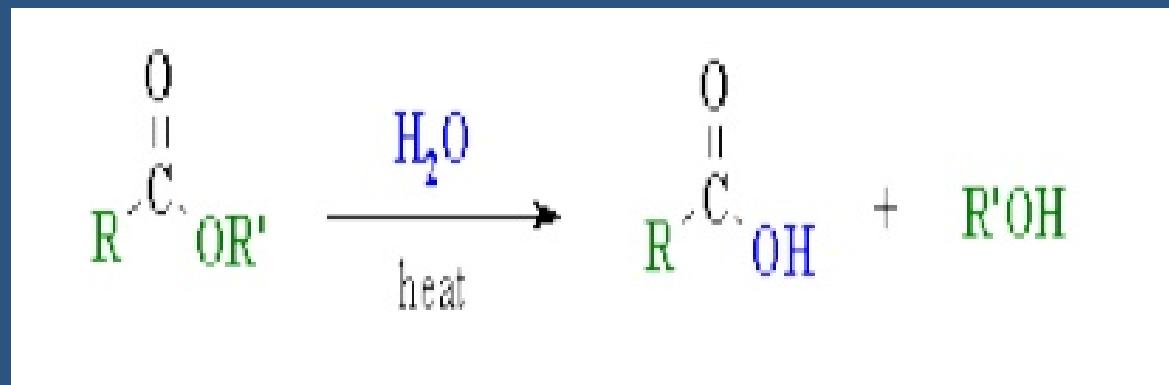
Prikupljanje, razdvajanje, pranje, usitnjavanje

RECIKLIRANJE

- razgradnja
- depolimerizacija
- hidriranje
- piroliza
- rasplinjavanje

Hidroliza

- je kemijska reakcija organskih tvari s vodom pri čemu se formiraju dvije nove tvari, što podrazumijeva cijepanje kemijskih veza dodavanjem vode,
- pri čemu se **vodikov ion (atom)** iz vode spaja s jednim, a **hidroksi ion (hidroksilna skupina)** s drugim produktom razgradnje.

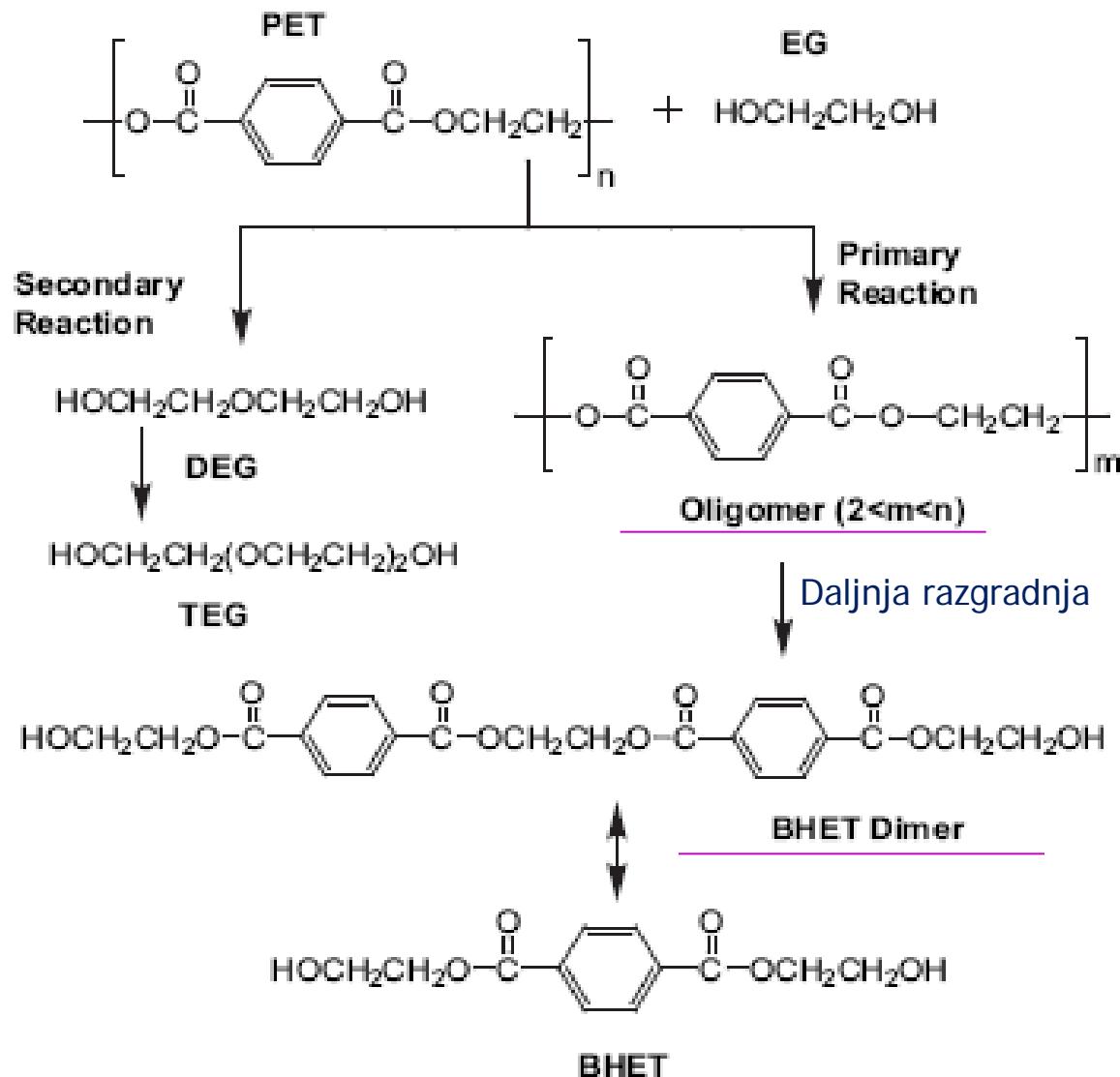
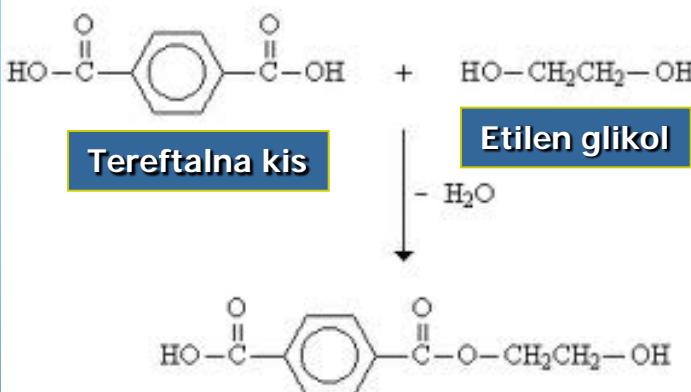
Zapravo, hidroliza je obrnuta **reakcija kondenzacije** u kojoj se dvije molekule spajaju u jednu veću i izbacuju molekulu vode.

Kod kemijskog recikliranja - pogodan proces razgradnje /depolimerizacije odvija se uz prisustvo katalizatora (lužine, kiseline...).

Kemijsko recikliranje PET-a - depolimerizacija

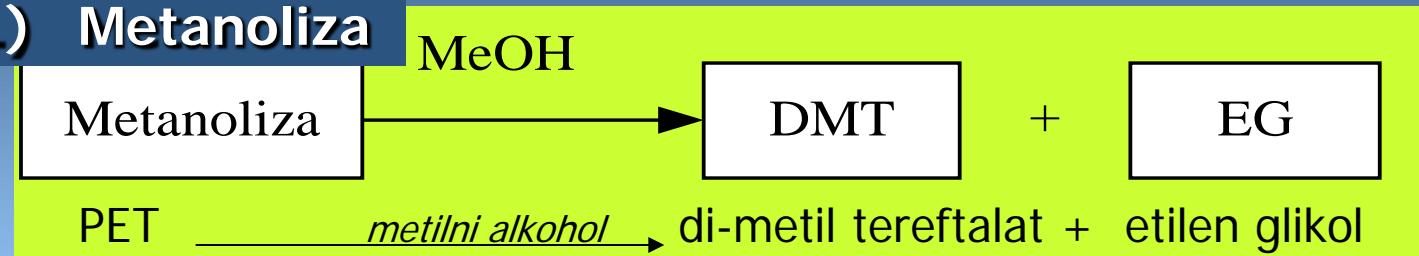
Shema reakcije depolimerizacije PET-a glikolizom

Sinteza PET-a

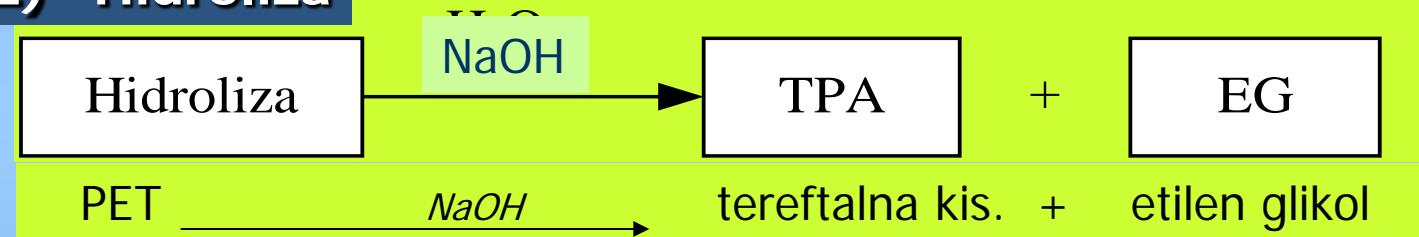

Kemijsko recikliranje PET-a

1) Metanoliza

2) Hidroliza

3) Glikoliza

Različiti tehnološki postupci – daju različite proekte razgradnje
zbog različitih uvjeta procesa razgradnje: temp., katalizator, tlak

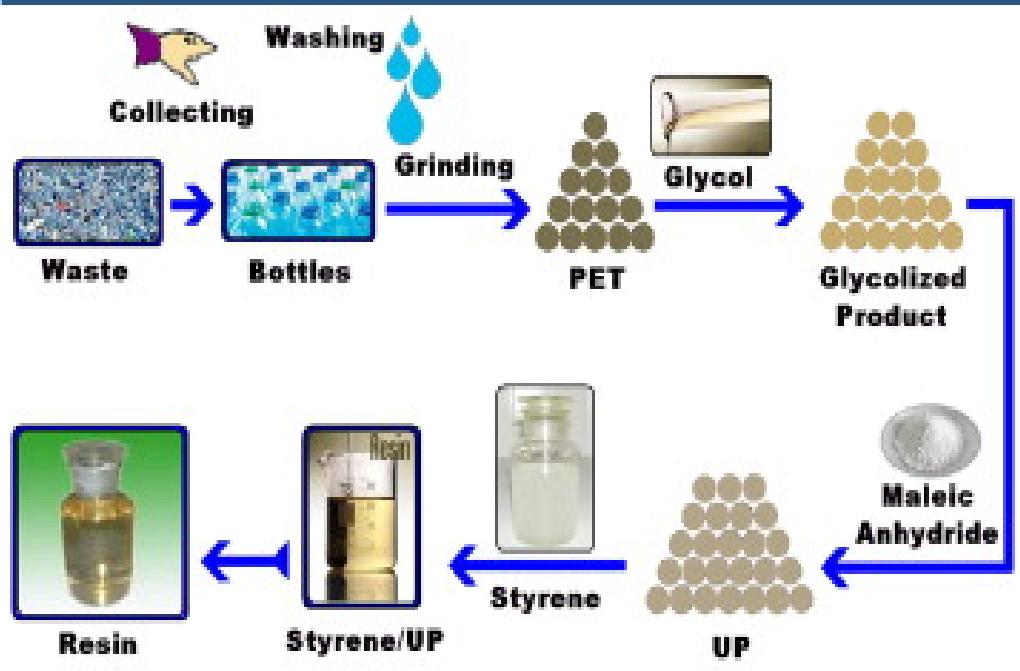
Filtriranjem produkata hidrolize i izdvajanjem čvrstih ostataka dobiva se izoftalna kiselina i ne hidrolizirani početni materijal.

Temperatura hidrolize znatno utječe na kvalitetu i iskoristivost polimera.

Ovaj postupak kemijskog recikliranja je vrlo pogodan za recikliranje PET-a.

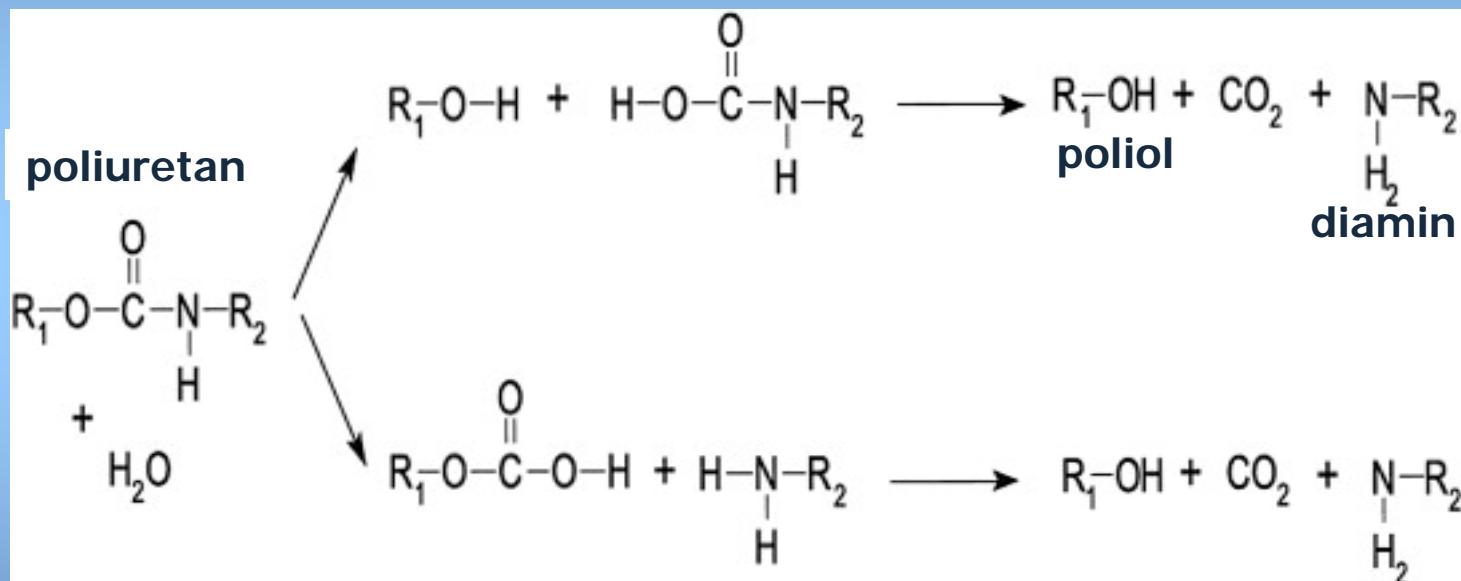
Postupci slični hidrolizi :

- alkoholiza,
- metanoliza i
- glikoliza.

Hidrolizom PUR-pjena uz-

- + visok tlak vodene pare i
- + visoku temperaturu
- + katalizator LiOH, prisutan u niskim konc
- mogu se dobiti monomeri: polioli i diamini

$NH_2 - R - NH_2$

diamin

$OH - R - OH$

poliol i CO_2

Produkti razgradnje su ujedno i polazne komponente za sintezu PUR, koje nastaju iz diizocijanata i diamina ili poliola

HIDRIRANJE

Katalitički proces - adicije vodika na dvostrukе C=C veze oligomera (*nastalog degradiranjem polimera*) - pri čemu nastaju kapljevita goriva (mineralna ulja...).

Ugljikovodici (oligomeri) na lako reaktivnim mjestima, dvostrukim vezama, vežu vodik i dolazi do njihova zasićenja (alkani) – važno za kvalitetu produkta recikliranja.

Drugi važan kriterij kvalitete za daljnju petrokemijsku preradu je, izdvajanje većeg dijela heteroatoma: klora, kisika, dušika i sumpora. Uslijed cijepanja polimera budući da sprečavaju hidriranje.

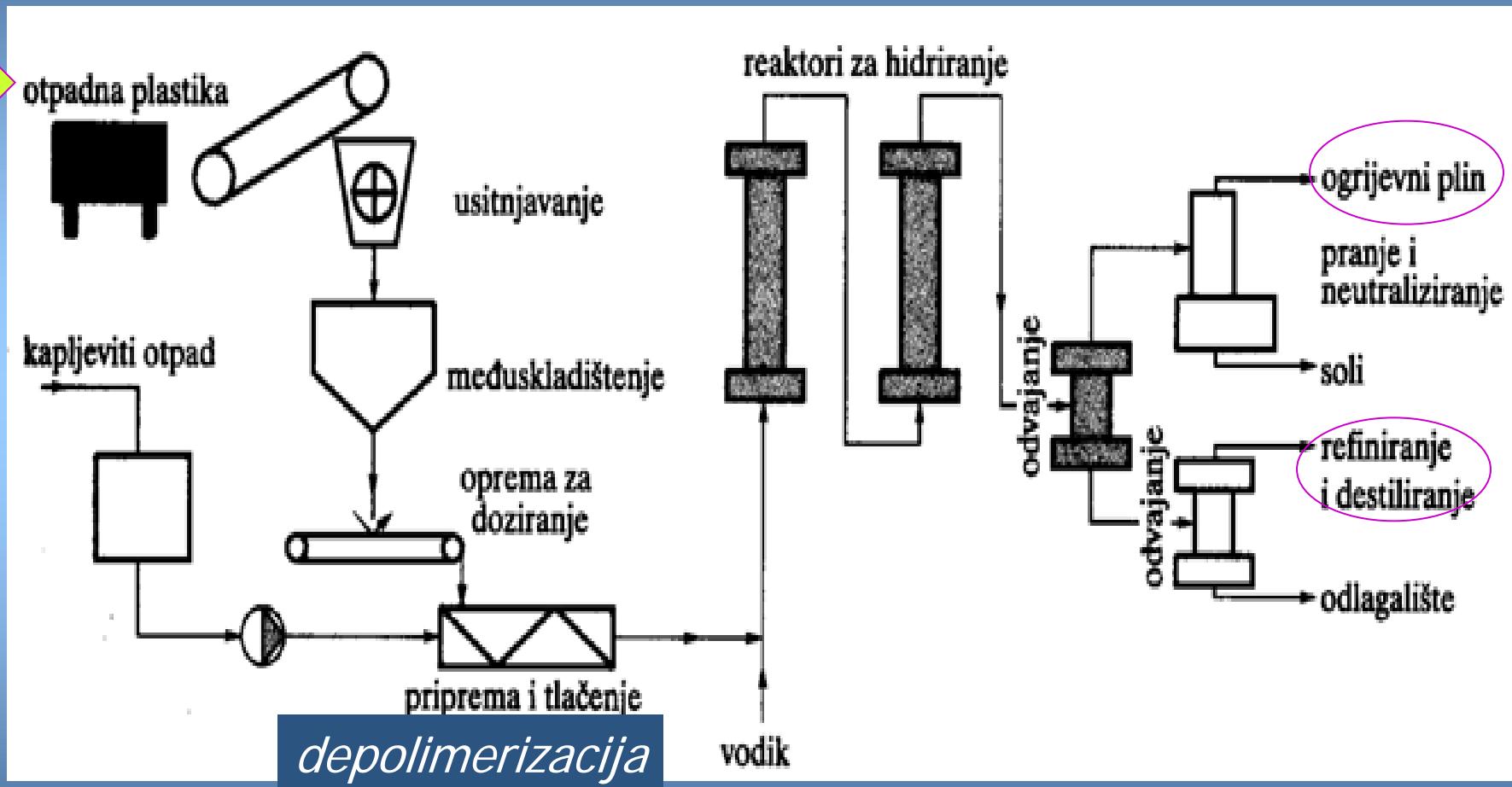
Tako dobivena mineralna ulja oslobođena su Cl, N, S elemenata i visoke su čistoće, znatno su čistija od pirolitičkih ulja dobivenih preradom nafte.

- Iz mješavine PO, tj. posebno izmiješane otpadne plastike (točno određenog sastava)
 - - hidriranjem se proizvode benzin, dizelsko ulje i drugi petrokemijski proizvodi.
- Pri visokim tlakovima i temperaturi 450 - 500°C, uz prisustvo vodika dolazi do pretvorbe ugljikovodika u plin, ulje i koks.
- Vrsta produkata ovisi o reakcijskim uvjetima i tehnološkom postupku razgradnje.

Postavlja se pitanje da li hidriranje kao postupak recikliranja PO ekonomski opravdan zbog niskih cijena nafte.

Može biti opravdan u nekim specifičnim slučajevima ili kombinaciji s drugim procesima kemijskog recikliranja

HIDRIRANJE otpadne mješavine

Osnovni produkti hidriranja su nastajanje ulja i plinova koji se koriste pri preradi nafte u rafinerijama

Definicije iz petrokemijskih proces

HIDRIRANJE

- provodi se pri povišenom tlaku i povišenoj temperaturi, redovito uz pomoć katalizatora (nikal, platina, paladij, metalni oksidi i sulfidi).

Tehnički je značajna hidrogenacija:

- benzena u cikloheksan,
- nitrobenzena u anilin,
- tekućih ulja u čvrste masti,
- rafinacija naftnih derivata (odsumporavanje) i dr.

Hidrogenacijom ugljena mogu se dobiti tekuća goriva.

Mineralna ulja su produkti destilacije nafte, katrana i ugljena, osnovni sastojci su im parafini, tj. različiti zasićeni ugljikovodici odnosno alkani.

RASPLINJAVANJE plastičnog otpada - kemijsko recikliranje

- Katalitički proces razgradnje polimera - pri čemu se nastali plinoviti produkti upotrebljavaju kao sirovina u sintezi novih kemijskih spojeva ili energenata.
- U ovoj tehnologiji koristi se plastični otpad budući da ga je relativno jednostavno uvesti u proces. Zato se sve više plastični otpad prikupljen iz kućanstava razdvaja jer postoje metode simultanog konvertiranja različitih plastičnih materijala natrag u naftu.
- Rasplinjavanje (eng. Gasification) je proces kemijsko-toplinske razgradnje PO (plastike) na oligomere (alkane) pri visokim temp., djelomičnom oksidacijom, tj. nepotpunim izgaranjem nastali alkani prevode se u sintetski plin.

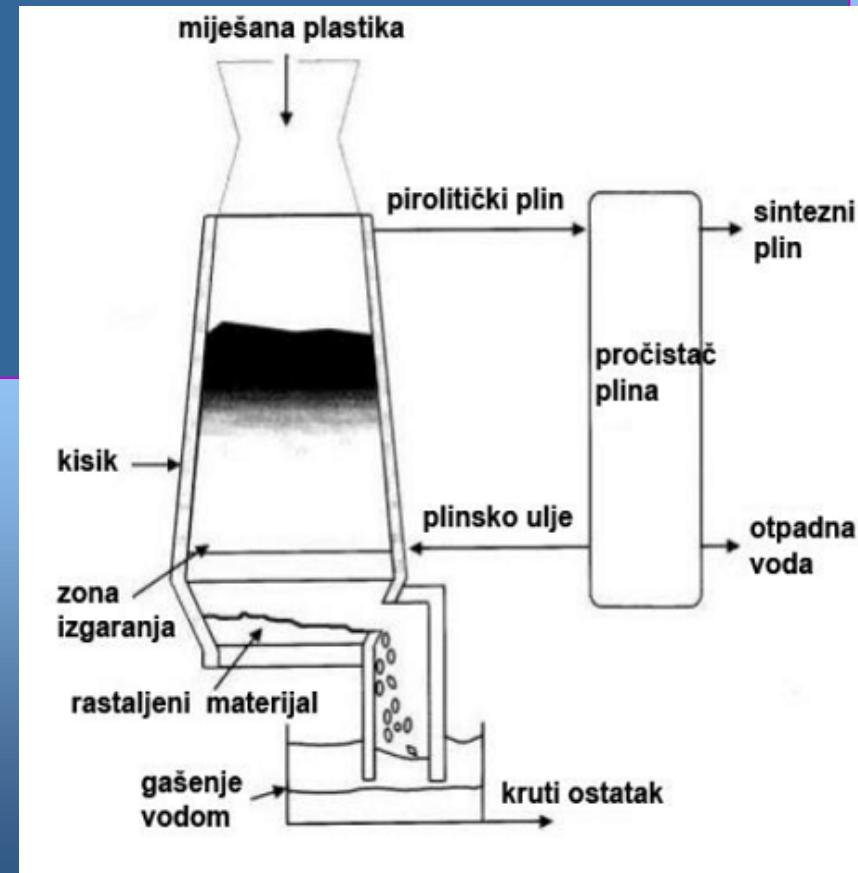
Ovim postupkom se **plastika** uspješno pretvara u **sintetski plin** koji se može koristiti **kao gorivo** ili kao **sirovina** u kemijskoj industriji za proizvodnju **kemikalija**:
-vodika, metanola, amonijaka, octene kiseline.

Uređaji za rasplinjavanje nazivaju se plinski generatori, odnosno vertikalna peć u koju se na vrhu dodaje gorivo, a na dnu zrak.

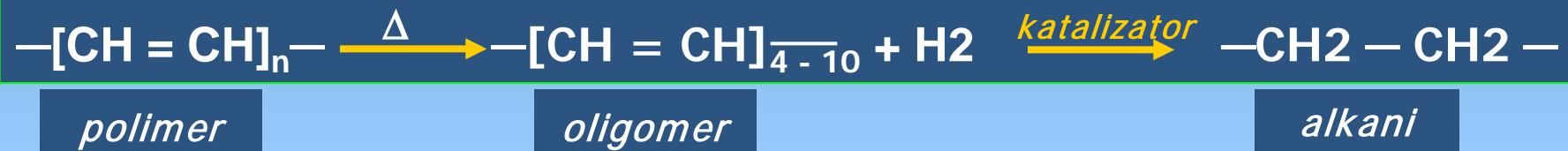
U plinski generator dovodi se plastika koja se potpaljuje, a zrak se dovodi u ograničenoj količini.

PUROX postupak rasplinjavanja - sredstvo za rasplinjavanje je čisti **kisik**, pri temperaturi reaktora od **1700 °C**.

Sintetski plin dobiven na ovaj način sadrži **80 % energije** sadržane u plastičnom otpadu.

Rasplinjavanje smjesa nastalih ugljikovodika zasniva se na parcijalnoj oksidaciji, tj. nepotpunom izgaranju i na katalitičkoj kemijskoj reakciji između ugljikovodika i vodene pare, a nastala smjesa plinova odvodi se iz plinskog generatora, a na dnu generatora izdvajaju se neizgorivi ostaci, pepeo.

Djelomična oksidacija polimera:

koriste se za daljnju sintezu sintetskog plina

Nusprodukti koji nastaju u tim reakcijama su **metan** i **čađa**

Nepoželjni produkti, iako u kružnoj ekonomiji nema otpada, sve je sirovina

- Prema prethodnoj jedn. vidljivo je da je **kemijski sastav nastalih plinova različit**. Generatorski plin predstavlja smjesu više plinova od kojih su **jedni aktivni**, a **drugi neaktivni** i čine balast.
U prvu grupu se ubrajaju **CO** i **H₂**, a u drugu **N₂** i **CO₂**, pored njih plin **u manjoj mjeri** sadrži i metan, etan i druge plinove.
- Djelomičnom oksidacijom, nastali plinovi **CO** i **H₂** zajedno s **pregrijanom H₂O** parom uvode se u komoru, gdje uz prisustvo katalizatora **dolazi do međusobne reakcije, dolazi do hidrokondenzacije ugljik monoksida**, nastaju C-C veze, a potom i smjesa složenih **ugljikovodika (alkana)** prema jedna.:

Hidrokondenzacija ugljik monoksida

Katalizator
pregrijana
H₂O para

Plin -alkani (propan, butan ...)
Složeni ugljikovodici

Kao sredstva rasplinjavanja koriste se; **kisik iz zraka, vodena para i CO₂**

Iz jednadžbe je vidljivo da nastaju složeni ugljikovodici (C_nH_m) gdje se broj ugljikovih atoma (n) u pojedinim molekulama kreće od 1 do preko 40.

Ovakva smjesa ugljikovodika odlazi na destilaciju gdje se razdvajaju na zasebne frakcije.

Frakcije:

C_5-C_{12} se koriste kao benzini,

$C_{12}-C_{22}$ kao dizel goriva, dok se frakcije težih ugljikovodika ($C_{22} >$) prerađuju se u maziva i parafine.

Za uspješno provođenje hidrokondenzacije (hydrogenacije) važan je omjer H_2 : CO u suprotnom nastaju nepoželjni nus produkti kao što je CH_4 i CO_2 .

Katalizatori hidrogenacije su različiti:

- na bazi kobolta (Co) optimalni omjer $\text{H}_2:\text{CO}$ jednak je 1,8:2,1
- na bazi željeza (Fe) taj omjer je znatno niži.

Temperature reakcije - u području od $150^\circ\text{C} – 300^\circ\text{C}$,

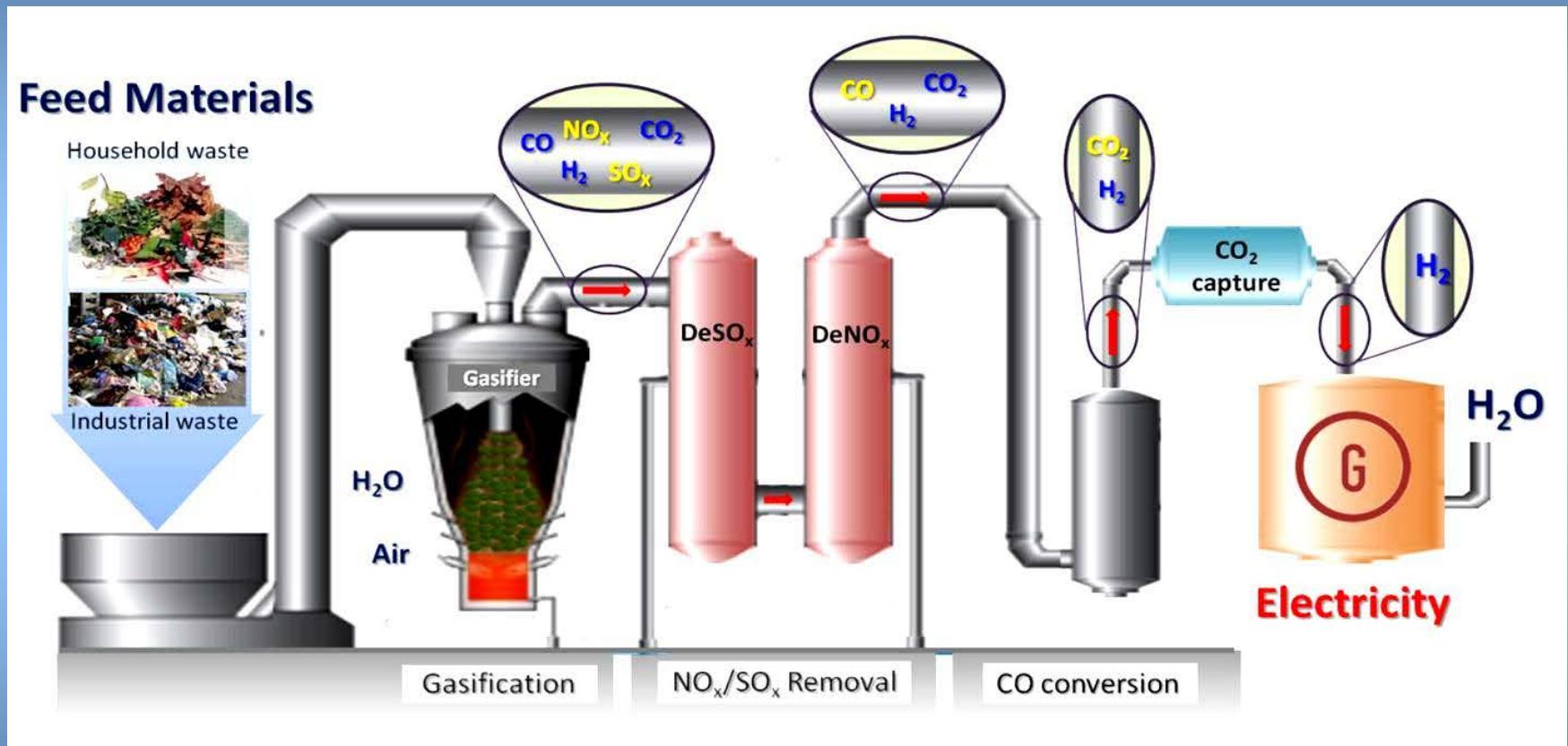
Više temp. utječu na nastajanje većih konc. metana.

Veći tlak utječe na nastajanje većih konc. alkana,
kad je tlak veći od 1 tisuće pa sve do nekoliko 10-aka tisuća atmosfera.

- **Na izlazu iz peći plin se naglo hlađi na približno 200°C kako bi se spriječilo stvaranje dioksina.**
- **Plin nadalje prolazi kroz pročišćivač i zaostali klorovodik (HCl) se neutralizira s lužinama i odvaja od ostatka sintetiziranog plina.**
- **U slučaju kad plastika sadrži klor, nastaje klorovodik, a u slučaju onečišćenja metalima i stakлом nastaje negoriva masa -šljaka.**
- **Granulirana šljaka koja preostaje koristi se najčešće u građevinarstvu.**

- Za postupak rasplinjavanja postoji nekoliko tehnoloških postupaka i različitih postrojenja:
 - Union-carbide,
 - SFW-funk,
 - Kiener,
 - Babock-Rohrbach i
 - Eisenmann-ov postupak rasplinjavanja
- **Kod svih postrojenja postupak je sličan - usitnjeni PO ulazi u reaktor gdje se degradira i potom rasplinjava**
- **nastali plinovi se odvajaju, nečistoće u potpunosti izgaraju, pročišćavaju se, recikliraju.**

Solid Waste/Sludge Gasification

Piroliza

Postupak toplinske razgradnje PO

- ❖ pri povišenim temperaturama, do 800°C
- ❖ bez prisustva zraka

Piroliza PO

Δ razgradnja

Produkti:

- plinska faza
- tekuća faza
- kruta faza

Faze **BASF** procesa pirolize iz 1994. god:

- 1. faza zagrijavanje do 300 °C, **taljenje i nastajanje tekuće faze**
- 2. faza zagrijavanje od 350 °C do 480 °C, **razgradnja polimera na oligomere**
- 3. faza destilacija ulja i produkata nastalih u 2. fazi u benzine, aromate..., **pročišćavanje plinovitih produkata (klora,)**
-

Kao **reaktori za pirolizu PO** koriste se **kotlovi za taljenje, autoklavi, cijevni reaktori, i reaktori s vrtložnim slojem**, koji su se pokazali kao **najpogodniji**.

Piroliza

Plin ($\approx 12\%$) iz procesa pirolize sadrži :

vodik (H₂), metan (CH₄),
ugljikov monoksid (CO), i
ugljikov dioksid (CO₂).

Tekuća faza ($\approx 70\%$) iz procesa pirolize sadrži **kondenzirano gorivo, ulje čiji sastav ovisi o vrsti otpada**. Pored toga, sadrži još **octenu kiselinu i metanol**.

Kruti ostatak ($\approx 20\%$) čini **ugljik pomiješan s raznim inertnim materijalima** (anorganski, punila ...), zavisno od sastava otpada.

Udio plinovite i tekuće faze iz procesa pirolize ovisi o **temperaturi procesa** kao i o **vremenu zadržavanja**.

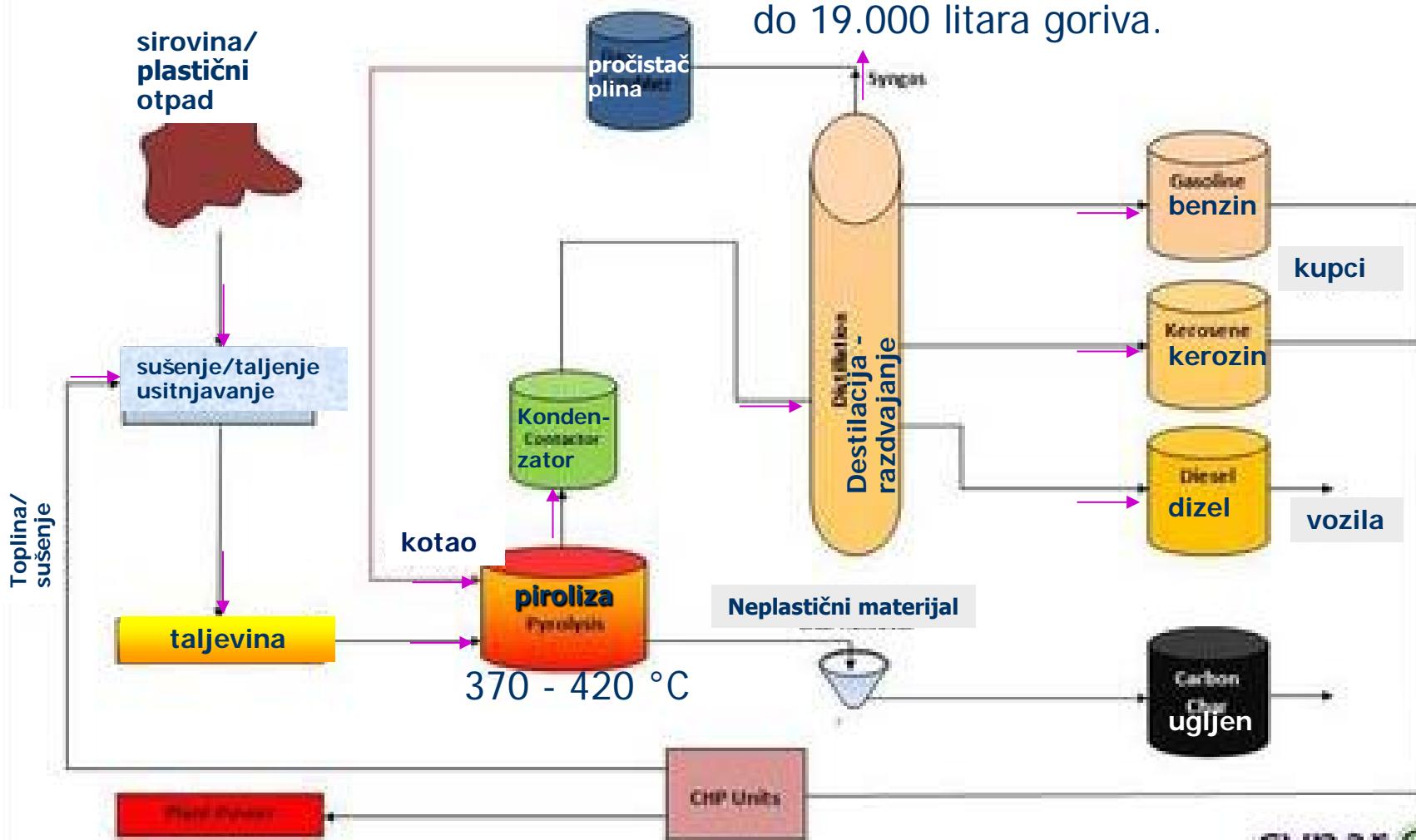
PREDNOST u odnosu na spaljivanje:

- 5 do 20 puta manji volumen plinova (niža cijena infrastrukture)
- prisutni kontaminanti koncentrirani su u koksu, kruti dio produkta
- kontaminanti ne mogu izaći budući da je to zatvoren sistem

PREDNOST pirolize kod **plastičnog otpada** je u tome što potroši sve **10%** energije koja se dobije iz **plastičnog otpada**.

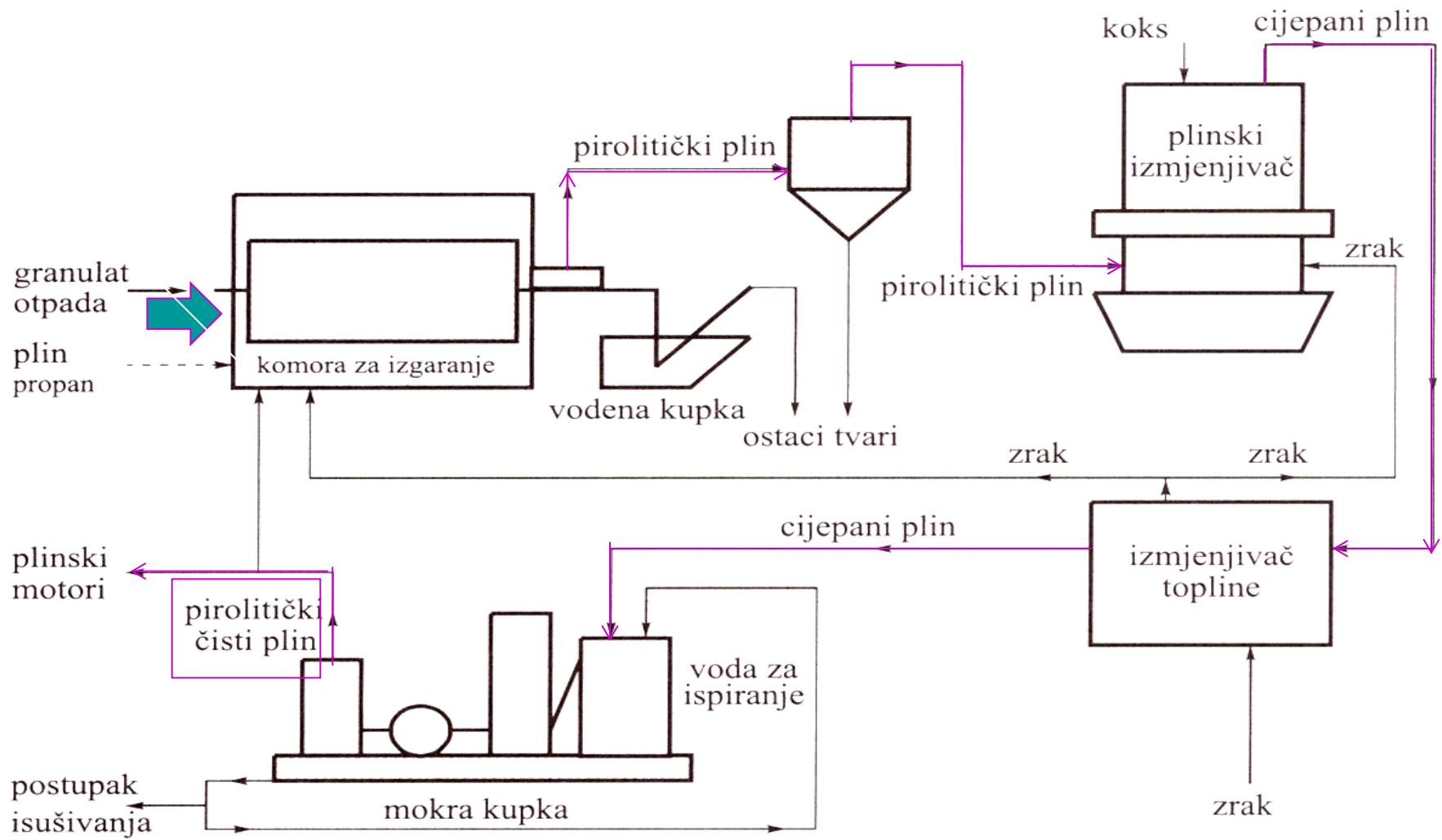
Cynar tehnologija - sastoji se u taljenju otpadne plastike do razine tekućine, koja se pirolizira, a nastali plinovi se ukapaju i razdvajaju destilacijom.

Process Flow Diagram

Visoko učinkovit postupak - omogućava od 20.000 t otpadne plastike dobivanje i do 19.000 litara goriva.

PKA- piroliza

S praktičnim korištenjem procesa pirolize za termičku obradu otpadnih materijala ima još dosta tehničkih problema.

PACIFIC PIROLIZA

